

Ivan Čampa | Carmina maternitatis

Jutro ob jezu

Kot brhka deklica je tiha grapa,
ko jutro ji je sleklo haljo svežo
in vzelo ji vonjav in zvokov težo,
ki vanjo vtkala jih je nočna sapa.

Objestno kodrajo predrobni pajki
gladino jeza, vklenjenega v skale;
kot angelcem peruti bi odpale,
so lókvanji — in vse je kakor v bajki.

Kako srce mi čuti, da sem eno
s tem mirom in krasoto, ki zrcali
se nad vodó, s poletjem prepojeno!

Za kras in vonj in sončno luč odprta
kot rosen cvet sred božjega sem vrta
in rosa v meni v biser se kristali.